

• TIỂU THUYẾT CÔNG GIÁO

QUỶ XUNG TỘI

Kỳ 52

MA VĂN LIÊU

Chuyện “Hai cô gái bị vong”. Phần 10 kỳ 52

...

Sự im lặng bao trùm không gian của ngôi nhà rộng lớn một lúc rất lâu. Hai phụ nữ không dám nói gì, chỉ lặng lẽ, nhẹ nhàng và rón rén thu dọn dần dần bắt đầu là bàn ăn, kế đến là rửa chén bát, thấy cô Sáu không nói gì hai phụ nữ tiếp tục lau sạch những nơi có vết máu và thu dọn thêm những gì còn vương vãi bữa bộn, đồ bẽ văng tứ tung... cho sạch sẽ, gọn gàng... trở lại.

Trong khi hai phụ nữ đang làm với sự phụ giúp của chú bé Bò-răng và chị giúp việc, cô Sáu vẫn ngồi bất động không nói gì với ai đến nửa lời.

Thời gian trôi đi thật chậm...

Đêm càng lúc càng vào khuya...

Biết cô Sáu hiền hậu, nhân ái, nhất là tin Chúa và cô luôn cố gắng sống sao cho đẹp lòng Chúa, sau khi thu dọn ngôi nhà cho trở lại bình thường xong, chị Hương kéo tay chị Hải ra ngoài hàng hiên thì thầm:

- Hai chị em mình vô an ủi cô Sáu thôi!

Chị Hải suy nghĩ giây lát rồi gật đầu:

- Thì đúng rồi! Chỉ vì giúp đỡ chị em mình mà cô Sáu gặp chuyện buồn... chị em mình phải tìm mọi cách để an ủi Cô chứ sao!... Nhưng an ủi cách nào bây giờ?

Chị Hương lại nắm lấy tay chị Hải, cả hai lại rón rén và nhẹ nhàng đi vào ngồi ngay bên cạnh cô Sáu, ngồi một lúc lâu mà hai phụ nữ chẳng biết mở miệng ra nói chuyện gì.

Trời càng về khuya thêm, khí trời mát dịu tạo cảm giác rất dễ chịu so với không khí oi bức ban ngày, cô Sáu dần bình tĩnh trở lại. Rót nước cho cô Sáu uống, chị Hương hỏi nhỏ:

- Thưa... cô Sáu bớt buồn chưa vậy... cô Sáu ơi!

Bò-răng từ đầu tới giờ chẳng biết làm gì hơn là cứ nằm co ro bên cạnh cô Sáu như con mèo ngoan những muốn an ủi mẹ mà không biết an ủi cách gì, nghe chị Hương vừa cất tiếng hỏi phá tan bầu khí yên lặng nặng nề, cậu bé ngồi bật dậy hỏi theo:

- Mẹ ơi! Mẹ bớt buồn chưa hở mẹ?

Cô Sáu vuốt lại mái tóc điểm sương trả lời mọi người:

- Không sao đâu! Không sao đâu! Chỉ là tui mắc lo nghĩ - quay sang nắm tay Bò-răng- chỉ là mẹ lo nghĩ nhiều thôi con ạ!

...

Đêm đó, hai phụ nữ thức với cô Sáu đến sáng; thức để nghe cô Sáu tâm sự hay thức vì mê nghe cô Sáu kể nhiều chuyện kỳ bí và lạ lùng đến khó tin hơn là thức để an ủi cho cô Sáu vui bớt nỗi buồn như hai chị nghĩ.

Trong lúc ngoài trời tối đen như mực, không gian yên lặng chẳng có lấy một tiếng động, khí trời mỗi lúc một lạnh thêm đã vậy lại còn ngồi giữa ngôi nhà rộng thênh thang... thì những câu chuyện cô Sáu kể nghe mà cảm thấy lạnh cả xương sống.

Câu chuyện đầu tiên cô Sáu kể là sự việc vừa xảy ra vào đầu hôm. Đó là chuyện cô Bảy có những cơn nóng giận khủng khiếp nhằm giáng lên người cô Sáu những áp lực, áp lực buộc cô Sáu đừng chống báng những việc cô Bảy đang làm và áp lực đòi cô Sáu phải cùng đi chung đường với

cô Bảy.

Theo lời cô Sáu kể, mẹ mất, vài tháng sau cha đi theo mẹ để lại hai chị em cô út chỉ mới 4, 5 tuổi. Hoàn cảnh run rủi đưa cô Sáu đi con đường nghệ thuật linh vũ (tôn giáo múa hay thánh vũ), cô Bảy đi con đường thần bí chuyên sống cùng với đủ hạng vong linh ma quái. Tuy khác hẳn nhau mọi mặt, nhưng hai chị em gái có một điểm chung, đó là vì lý do nghề nghiệp mà không thể lấy chồng, xây dựng tổ ấm gia đình riêng, có con cái như bao nhiêu người khác xung quanh.

Lớn lên, mỗi người lại ở một nơi khác nhau đến nỗi ít khi gặp mặt nhau, thế nhưng khi vua Shianouk bị lật đổ, hai chị em vô tình lại cùng dạt nhau chạy loạn sang Việt Nam. Thấy người Việt Nam hiền hòa lại hào hiệp và chân chất trong sự sẻ chia cuộc sống, hai chị em chọn miền Tây Nam bộ làm nơi cư trú, xem Việt Nam là quê hương thứ hai.

...
Có lẽ thoát tiên cô Sáu chỉ muốn tóm gọn gia cảnh bằng một ít thổ lộ như thế thôi, với mục đích giải thích lý do tại sao cô Bảy bùng nổ dữ dội vào đầu hôm, nhưng nỗi buồn lớn lao ra sao, tràn ngập tâm hồn đến cỡ nào, từ bao lâu rồi chưa có người để thổ lộ nay gặp cơ duyên có hai phụ nữ hợp ý thế nào... nên cô Sáu cứ kể thêm, kể thêm như tuôn ra từ lòng... dần dần từng chút một, riết rồi cô Sáu vô tình để hé lộ cả một hoàn cảnh xuất thân thật bi thảm và hy hữu, mà nếu cứ từ ngoài nhìn vào thấy đáng về cô Sáu bình thản trong tư chất đoan trang, thanh lịch, khoan hòa và quý phái thì chẳng thể nào có ai biết được điều gì.

Thật ngỡ ngàng!

Cha của hai Cô – cô Sáu và cô Bảy- trước khi lập gia đình là một cao tăng thuộc hàng đệ nhân quái kiệt chuyên về bùa ngải; ông là vị sư phụ cao kỳ nhất Campuchia thời bấy giờ; đệ tử của ông thì hằng hà sa số gồm đủ bậc cao tăng, lão tăng, sai cả trụ trì nhiều ngôi chùa loại đại pháp và danh tiếng trong khắp đất nước và ngoài đất nước Khmer; nói đến tên thân phụ hai Cô, không ai là không lắc đầu thán phục và cúi đầu tôn kính, thậm chí ở hoàng gia tại Pnôm Pênh, nhà vua, hoàng hậu cùng hoàng thân quốc thích ai nhắc tên ông cũng đều nhắc với sự nể vì đặc biệt.

Tuy nhiên, không thể ngờ! Vị cao tăng hơn 60 tuổi đời già kinh nghiệm sống, hơn 40 tuổi tu thâm hậu công đức khổ luyện đang ngất ngưỡng tĩnh tọa trên tòa hương bồng một hôm rung động rồi phải lòng một cô gái nhỏ tuổi - mẹ của hai Cô sau này- lúc ấy cô gái chỉ mới 18 tuổi con của một gia đình nông dân nghèo khó thất học thường lui tới chùa viếng Phật. Vị cao tăng -cha của hai Cô sau này- như bị tiếng sét ái tình, mê mẩn đến mức từ hôm đó trở đi, chỉ nghĩ đến việc cam lòng rời bỏ ngai tòa và địa vị cao ngất để kết hôn với cô gái bé nhỏ ấy mà thôi.

Câu chuyện động trời này (1) được truyền tụng trong giới tăng ni Phật tử Khmer và vẫn cứ còn nóng hổi mãi qua nhiều thập niên kèm theo rất nhiều giai thoại bịa tạc không kể xiết.

Giữa mọi đồn đoán và thêu dệt, có một sự thực này ít ai biết, đó là để chiêm được cảm tình của cô gái còn quá non trẻ (2), thua kém mình đến gần 50 tuổi, vị cao tăng phải dùng hết mọi mối ngoại giao lẫn thế lực của mình sẵn có ở cõi âm để cô gái trẻ tuổi ấy xiêu lòng đáp lại tình yêu và thuận tình làm vợ mình.

Vị cao tăng được toại nguyện, nhưng trong khi vận dụng mọi mối quan hệ lẫn thế lực, ông đã bất chấp mọi hậu họa để thê thốt với giới khuất mày khuất mặt phải thực hiện và phải giữ nhiều điều kiện. Trong số những điều kiện ấy có một cam kết phải cho tất cả con cái, mình sinh ra, đi theo nghề bùa ngải ma thuật và hiến mình hoàn toàn cho giới yêu ma và giới vong hồn (3).

Vì “đức cao vọng trọng”, vì danh tiếng tài ba phép tắc đã đến mức gần như “xuất quỷ nhập thần”, cho nên vị cao tăng đầu được vợ, vẫn không bị ai buộc phải rời khỏi chùa, một ngôi đại cổ tự, cũng không ai buộc ông bước xuống khỏi ngai vị độc tôn, mà vẫn cùng vợ ở tại chùa. Đây là một điều trái ngược hẳn với Phật pháp chẳng ai có thể chấp nhận, nhưng bởi quá kiêng kính vị nể nên chẳng ai dám bàn ra tán vào lấy một tiếng, chỉ coi đó là một sự ngoại lệ của bậc thánh nhân. Mọi việc từ đó dần trở lại bình thường theo năm tháng.

Bởi ở trong nghề nên thấu rõ, vị cao tăng không muốn cho con mình bắt luận trai hay gái, sau này đi theo nghề mình, cho nên dù giấu thật sâu trong tâm khảm, nhưng vị cao tăng vẫn tìm mọi cách phản lại lời giao ước với quý thân.

Khi sinh ra đứa con đầu lòng là cô Sáu, vị cao tăng viện lý do vợ ốm yếu hai nách hai con, không thể nuôi nổi, nên khi cô Sáu lên hai tuổi, ông cho con đến ở với một vị giáo sư dạy múa cổ truyền của hoàng gia Campuchia, người này có họ hàng với ông. Từ đó cô Sáu được nuôi dạy theo phong cách hoàng gia nửa Đông nửa Tây. (4)

Khi sinh đứa con thứ hai chính là cô Bảy, vì cỗi âm đã bắt đầu nghi ngờ vị cao tăng có ý đồ phản lại giao ước, cho nên họ ra tay trước. Có nhiều hiện tượng xảy ra: ngay đúng vào lúc cô Bảy vừa lọt lòng mẹ, tòa tháp cao nhất và nguy nga nhất của ngôi chùa bỗng vô cớ, không gió giông bão giạt mà bất thần bị sập đổ làm nhiều sư sãi bị trọng thương; kế đến, lửa từ đâu thỉnh linh phật cháy ở khu chánh điện; chưa hết, nhiều tiếng nổ to, lại từ xa vọng đến nhiều tiếng hô gầm lẫn tiếng chó sói tru ngày càng tiến gần về quanh ngôi chùa mặc dù ngôi chùa nằm ở xa bìa rừng đến ngót gần trăm cây số, nhiều tiếng động nghe còn kỳ quái hơn nữa khiến mọi người hoảng loạn... Trong 3 ngày tiếp theo sau đó, nhiều hiện tượng lạ lùng xảy đến trong chùa, vị cao tăng hiểu chuyện, ông suy nghĩ nhiều và sau cùng tự quyết định ôm con cùng vợ rời khỏi ngôi chùa.

(còn tiếp)

---

(1) Nói lý thuyết thì ai chẳng nói được, nhưng trong thực tế, khi người ta gặp đúng “đối tượng” (người mình phải lòng) thì thật là “thâm họa”; nghĩa là lúc đó người ta có thể lú lẫn đến từ chối mọi sự thật, lẽ phải, bỏ hết mọi sự chỉ để được yêu “đối tượng” ấy. Điều này được chứng minh quá nhiều trong cuộc sống. Cho nên ai nói mạnh về vấn đề này có thể do người đó không biết. Nói về “đối tượng” là phụ nữ, có khi gặp người phụ nữ nào đó hằng ngày chẳng sao, bỗng một hôm ta lại phải lòng người phụ nữ ấy; lại cũng có khi một người đàn ông trẻ đẹp, yêu một phụ nữ không có điểm gì đặc biệt dưới mắt mọi người... Tất cả những hiện tượng đại loại như thế xảy đến do một nguyên nhân, Chúa ban cho phụ nữ nào cũng đẹp, tuy nhiên có những phụ nữ sở hữu một vẻ đẹp kín ẩn không hiển lộ, chỉ một đôi lúc nào đó bỗng vẻ đẹp ấy tỏa sáng một cách bất ngờ, người đàn ông nào “thị kiến” sự tỏa sáng ấy, người đó có “nguy cơ” bị cú sét ái tình.

(2) Ở đất nước Khmer, vì dân trí thấp cho nên mọi người dân đều rất mực tôn kính giới tăng lữ. Riêng đối với một vị cao tăng có tiếng tăm nhất là có nghề bùa ngải lại có vẻ thông thiên, người ta càng tôn kính đặc biệt hơn và coi vị ấy như Phật sống. Vậy đối với một cô gái nhỏ con nhà nghèo chốn thôn quê, việc yêu một vị cao tăng là chuyện không thể.

(3) Với ma quỷ, yêu tinh hay vong hồn xấu... mọi thứ đều có ràng buộc. Trong thế giới loài người đang sống trên dương trần cũng thế, với những hạng người xấu, làm gì cũng phải có giá, phải trả giá, nghĩa là luôn có trao đổi (theo quy luật: chẳng ai làm không cho ai điều gì), và luôn có cam kết. Trong khi đối với những người công chính, thiện tâm, đạo đức... chẳng có trao đổi gì, cam kết chi, trả giá hay điều kiện, trái lại miễn phí, vô điều kiện, cho không... Điều này càng cho thấy ai sống trong thế giới của người lành, kẻ thiện, người ngay, các thánh... tình thương và bác ái trong lòng khiến chẳng bao giờ họ đặt điều kiện gì. Tóm lại, những ai theo Chúa, họ chẳng đòi điều kiện gì, tất cả đều là nhận “nhưng không” và cho đi cũng “nhưng không”.

(4) Trong cỗi âm, quý ở bậc cao nhất. Chỉ có quý mới có quyền phép và thông quán, còn yêu, tình, ma, quái, vong... cũng tối trí và “lực bất tòng tâm” như người ta thôi. Vì thông quán và quyền năng, quý mưu tính thâm sâu và hành động đại sự -nhằm chống phá Thiên Chúa- ví dụ từ thế kỷ thứ XVIII, hội Tam Điểm của ma quỷ xuất hiện, đến nay vẫn còn đang rất thịnh hành, đã làm điêu đứng nhân loại và đặc biệt Giáo hội Công giáo. .. vì 3 điểm (tam điểm) ma quỷ muốn phá hỏng: tôn giáo, quốc gia và gia đình đang có nhiều dấu hiệu suy vi.